

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сафронова Володимира Романовича щодо офіційного тлумачення пункту "а" статті 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення" та пункту "б" статті 49 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи"

м.Київ
8 липня 1999 року
№ 31-у/99

Справа № 2-20/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуючий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича – суддя-доповідач,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сафронова Володимира Романовича щодо офіційного тлумачення пункту "а"

статті 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 5 листопада 1991 року № 1788-XII (з наступними змінами) та пункту "б" статті 49 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28 лютого 1991 року № 796-XII (з наступними змінами).

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка О.М. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Сафронов В.Р. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення пункту "а" статті 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення" та пункту "б" статті 49 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи". Необхідність в офіційному тлумаченні заявник обґрунтовує тим, що мало місце неоднозначне застосування зазначених норм судами, прокуратурою та органами соціального захисту населення України під час призначення йому пенсій за віком та за шкоду, заподіяну здоров'ю внаслідок Чорнобильської катастрофи.

2. Як впливає з матеріалів справи, Сафронов В.Р. з приводу призначення йому пенсії на пільгових умовах звертався до відділу соціального захисту населення Харківського району м.Києва, Управління соціального захисту населення м.Києва, Міністерства соціального захисту населення України, Харківського районного суду м.Києва, Київського міського суду, Верховного Суду України, прокуратури міста Києва і двічі – до Генеральної прокуратури України. Від них Сафронов В.Р. отримав відповіді про відсутність підстав для задоволення його вимог.

3. Аналіз конституційного звернення Сафронова В.Р. дає підстави для висновку, що його автор, по суті, порушує клопотання перед Конституційним Судом України про перевірку законності конкретних рішень судів загальної юрисдикції та органів соціального захисту населення. Проте визначені Конституцією України і чинним законодавством межі компетенції Конституційного Суду України не включають таких повноважень. Ці питання можуть бути предметом розгляду лише в судах загальної юрисдикції. Як зазначено в частинах першій та другій статті 55 Конституції України, права і свободи людини і громадянина захищаються судом; кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності

органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Конституційний Суд України своїми рішеннями від 25 листопада 1997 року № 6-зп та від 25 грудня 1997 року № 9-зп дав офіційне тлумачення відповідних положень цієї статті.

4. У статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" зазначено, що підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

З матеріалів звернення випливає, що розбіжностей у застосуванні цих законів не було. По суті, Сафронов В.Р. констатує, що і судові органи, і органи прокуратури мають однозначну позицію щодо застосування пункту "а" статті 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення". На свої звернення до цих органів Сафронов В.Р. отримував майже однакові відповіді, лише, як він сам вважає, "в різних варіантах викладу".

Із змісту конституційного звернення вбачається, що головною підставою для звернень Сафронова В.Р. до органів соціального захисту населення, прокуратури та судів (у тому числі і до Конституційного Суду України) є помилкове, на його думку, встановлення йому дати досягнення пенсійного віку і строків призначення пенсії - не з дня досягнення пенсійного віку, а з дня звернення. Перевірка фактичних обставин, пов'язаних із дослідженням конкретної справи судами загальної юрисдикції та органами соціального захисту населення, усунення помилок у їх рішеннях не належить до компетенції Конституційного Суду України.

5. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) ухвалою від 15 квітня 1999 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

Враховуючи викладене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сафронова Володимира Романовича щодо офіційного тлумачення пункту "а" статті 83 Закону України "Про пенсійне забезпечення" та пункту "б" статті 49 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України і Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ